

Časopis Základní školy a Mateřské školy Chlum
Číslo 5, školní rok 2018/2019

RAKETA

Anketa pro devátý ročník

Jak už to tak bývá, na konci školního roku nás navždy opustí žáci devátého ročníku. Položili jsme jim několik otázek ohledně docházky na naši školu.

1. Po čem se ti na naší škole bude nejvíce stýskat?
2. Jaká byla tvá oblíbená učebna?
3. Který den v týdnu byl v tomto školním roce tvůj nejoblíbenější?
4. Jakou nejlepší vzpomínku máš na svoji třídu?
5. Na který výlet nejraději vzpomínáš?
6. Jaký je největší průšvih, který si na škole uděl/a?
7. Jaká je tvá nejoblíbenější hláška ze školy?

Kuba

1. Po paní Jiřince
2. Přírodopis
3. Středa
4. Žádná není
5. Sejce
6. Házel jsem pár věcí z okna
7. Miláčkové

Radek

1. Po polštáři v počítačově
2. Přírodopis
3. Středa
4. Jak jsme byli v Praze a běhali v garážích
5. Anglie
6. Rozbil jsem světlo
7. Mládežníci

Honza

1. Po jídelně a učitelích
2. Počítačová učebna
3. Pátek
4. Žádná není
5. Jak jsme byli v kině
6. Napadení spolužáka (ze srandy)
7. Ale čau

Tereza

1. Po spolužácích a učitelích
2. Přírodopis
3. Pátek
4. Jak jsme byli na Sejcích
5. Anglie
6. Žádný nebyl
7. Asi žádná

Kateřina

1. Po mojí nejlepší kamarádce
2. Počítačová učebna a přírodopis
3. Středa
4. Jak jsme museli platit rozbitý glóbus, který jsem nerozbila
5. Kino v Praze
6. Žádný není
7. Fanda ví

Martin

1. Po jídle v jídelně
2. Počítačová učebna a přírodopis
3. Středa a pátek
4. Žádnou nemám
5. Kino a Sejce
6. Prodřel jsem zeď
7. Ale čau!!!

Bezobalové obchody

Tomáš Komárek

Na světě jsou spousty ekologických problémů. Jezdíme auty, létáme letadly a plavíme se na lodích. Výfukové emise jsou v dnešní době velký problém, znečišťují ovzduší. Jedním z nejzávažnějších ekologických problémů jsou obaly potravin. Ať už jsou to hliníkové obaly od sušenek, čokolád a všech možných potravin, které nakupujeme v obchodech, či igelitové sáčky, ve kterých přepravujeme zeleninu, ovoce a pečivo. Tyto obaly jsou nepraktické, protože jsou pouze pro jedno použití a jsou neekologické. Proto se v dnešní době v mnoha zemích zavádějí tzv. bezobalové obchody. Je to vcelku jednoduché: Při nákupu zeleniny nebo pečiva si každý s sebou nosí látkové tašky, ve kterých nákup přepravuje. Jejich výhodou je, že se dají využívat opakovaně. Dají se snadno vyprat a jsou ekologické, jelikož se nejčastěji vyrábějí z bavlny a různých tkanin, kdežto takový hliníkový obal jednou roztrhneme a vyhodíme. On sám o sobě hliník není zas tak veliký problém, protože se dá znovu zpracovat a použít na něco jiného. Ale zamysleme se... Kdo by chtěl tyto obaly sbírat a třídit. Pro mnohé státy je proto mnohem snazší tyto odpadky vyvézt do moře. Igelitové tašky a sáčky jsou mnohem horší, protože se nedají tak snadno zpracovat a jejich konečná stanice v moři zabíjí miliony živočichů. Nejčastěji jde o velryby, které tyto sáčky zkonzumují, ucpou si trávicí cesty a následně umírají v obrovských bolestech.

Výbava na nákupy

Kdekdo by si mohl myslet, že bezobalové nakupování je složité. Ale to vůbec není pravda. Nepotřebujete žádnou ultra speciální a drahou výbavu. Často vám postačí krabičky a dózy, které už stejně doma používáte. Nebo jste si je schovávali od produktů, které jste kdysi vypotřebovali.

Frusack

Pytlíky Frusack jsou vyráběné v České republice ze speciální tkaniny na bázi kukuřičného škrobu.

Co to znamená? Jsou přírodního původu a kompostovatelné.

Jejich životnost je dva roky a dají se prát i v pračce.

Český západ – pytlík na ovoce a zeleninu

Pytlíky od obecně prospěšné společnosti Český západ vznikají v pracovních-tréninkových dílnách. Organizace působí v sociálně vyloučených lokalitách, kde se snaží obyvatelům pomoci postavit se na vlastní nohy.

Sáčky jsou z pevné síťoviny, která se nemačká a dá se lehce udržovat. V případě potřeby je můžete bez problémů vyprat v pračce.

Rozhovor se zaměstnancem školy

Jméno: Štěpánka Bublíková

Bydliště: Sedlčany

Kdy jste naposledy brečela smíchy?

Skoro každý den, mám totiž vtipného manžela.

Co byste chtěla mít sebou, kdybyste se ztratila na poušti?

Chtěla bych mít s sebou nůž, plachtu, celtu.

Letěla jste někdy letadlem?

Ano.

Kam byste se chtěla nejvíce podívat?

Chtěla bych se podívat kolem celého světa.

Jaký je váš oblíbený filmový žánr?

Detektivky a dokumenty.

Jak často jezdíte autobusem?

Ob týden.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Těstoviny (špagety).

Provozujete nějaké sporty?

Jezdím na kole.

Jaké byste chtěla mít smyšlené zvíře?

Chtěla bych mít kočkopsa.

Jaká je vaše oblíbená hra?

Mám ráda karetní hry.

Co na světě nejvíce nesnášíte?

Nesnáším lež a nespravedlnost.

Jaký je váš nejoblíbenější zpěvák/zpěvačka?

Fredy Mercury.

Jaký je váš nejoblíbenější herec/herečka?

Ondřej Vetchý a Eva Holubová.

Jak dlouho jste na této škole?

10 let.

Myslíte si, že jsme ve vesmíru sami?

Ne.

Oblíbená barva?

Červená.

Vaše oblíbená kapela?

Gaia Mesiah.

Rozhovory s deváťáky

Přinášíme rozhovory se spolužáky, se kterými se v Raketce v průběhu školního roku rozhovor zatím neobjevil.

Martin Peterka

Radek Čanda

Těšíš se na odchod ze základky?

Docela ano, nejvíc se těším na mojí budoucí školu, kde doufám, že si najdu i dobré kamarády.

Jaké vlastnosti by měla mít tvá partnerka?

Bruneta, aby nebyla nafrněná, aby byla hubená, hezká, dlouhé vlasy.

Kam jdeš na školu?

Půjdu studovat na Střední odborné učiliště Sedlčany na obor opravář zemědělských strojů, na který se hlásí každý rok spousta uchazečů.

Na co se tento rok nejvíc těšíš?

Tak určitě na poslední den, kdy nám budou učitelé dávat vysvědčení, na naši rozlučku a na Sejce.

Co děláš ve volném čase?

Když mám opravené kolo, tak nejvíce jezdím na něm, potom si hraju nejradši s naším štěnětem a chodím s ním na procházky.

Jaké je tvé nejoblíbenější jídlo?

Mé nejoblíbenější jídlo jsou halušky a zapečené těstoviny.

Kdyby sis mohl vybrat, chtěl bys raději žábry, nebo křídla?

Ani jedno!

Co na světě nejvíce nesnášíš?

Když se někdo chová jako blbec a když je někdo namachrovaný.

Jaký je tvůj nejoblíbenější film?

Nejraději mám akční filmy, např. Jurský Svět.

Tomáš Komárek

Kolik je ti let?

Bude mi brzy 16.

Co se ti tady na této škole nejvíc líbí?

Přístup učitelů k žákům a prostředí.

Kam půjdeš pokračovat ve studiu a na jaký obor?

Já půjdu studovat na střední odborné učiliště na Dubno a na obor Instalatér, jelikož ho v Sedlčanech na zemědělské škole zrušili.

Co děláš ve svém volném čase? Ležím se sluchátky venku na houpačce a většinou

Jak si představuješ ideální dovolenou?

Určitě bych tam chtěl letět letadlem, a potom abych měl zaplacený all inclusive, potom bych chtěl, aby tam byla se mnou celá rodina.

<https://www.csfd.cz/film/54766-jursky-svet-zanik-rise/prehled/>

Martin Peterka

trávím můj veškerý čas venku, když je pěkné počasí

Jakou tvou oblíbenou hru si hrál nebo ještě hraješ na počítači? Já na počítači moc nehraji, ale když si chci na něčem zahrát tak hraji na play station hru Grand Theft Auto V.

Jaký sport provozuješ?

Já nejsem zrovna sportovní typ, ale o tělocviku mě nejvíce baví skákání do písku.

Bydlel bys radši ve městě, nebo na vesnici, a proč?

Rozhovor

Já chci bydlet určitě na vesnici, protože je tam klid a lepší ovzduší.

Těšíš se na odchod ze základní školy?

Ani moc ne, moc se mi tady líbilo.

Máš rád své prvňáky a koho?

Ano, mám rád všechny.

Na jaký zážitek nejvíce vzpomínáš a s kým?

Nejvíce vzpomínám na událost s hotspotem v listopadu a na náš letošní ples.

Jezdíš rád společně s třídou na konci školního roku na Sejce a co tě tam nejvíce baví?

Jan Kopecký

Těšíš se na odchod ze základky?

Ano, nebaví mě to tu. Těším se na svou novou školu.

Jaký je tvůj nejoblíbenější film?

Konstantin!

Co tě nejvíce rozesměje?

Jakub, můj spolužák.

Jaká je tvoje nejoblíbenější počítačová hra?

Zaklínač, dobrá grafika, na to stáří. A hlavně jsou tam moc zajímavé scénky.

Co na světě nejvíce nesnášíš?

Aroganci, které je stále více a více.

Kdyby sis mohl vybrat, kde bys žil, bylo by to ve městě nebo na vesnici?

Vesnice, krásná příroda a klídek. Málo otravných sousedů a spousta dalších výhod.

Jakou nejlepší vzpomínku máš na naši

Ano jezdím tam moc rád, moc se mi tam líbí. Nejvíce mě tam baví projížďka na lodi a skákání z ní do vody, potom mě baví koupání a hraní her.

Co tě nejvíce rozesměje?

Mě nejvíce rozesmějí vzpomínky na náš letošní ples :-D

Jaký film máš nejradši?

Asi český film „Jak se krotí krokodýli“ na tento film koukám odmalinka a pořád mě to moc baví.

Martin Peterka

třidu?

Příchod našeho malého spolužáka Radka, s jeho roztomilým fotbalistickým dresem.

Líbí se ti na této škole?

Jak kdy...

Jak si představuješ ideálně strávený večer?

Hra pokeru s mými přáteli.

Kdyby sis mohl vybrat, chtěl bys raději žábry, nebo křídla?

Žábry, výšky nejsou pro mě.

Jaké vlastnosti by měla mít tvá partnerka?

Rozhovor

Musí to být žena, pořádné poprsí, nezáleží na barvě.

Jak si představuješ ideální dovolenou?

Dovolená, která je zcela zdarma.

Co bys chtěl mít s sebou, kdyby ses zasekl ve výtahu?

Páčidlo, mobil, autogen a něco/někoho

Kateřina Danielová

Po prázdninách nastupuješ na střední zdravotnickou školu v Příbrami. Těšíš se?

Ano, velmi. Trochu se ale bojím dojíždění.

Proč sis tuto školu vybrala?

Protože chci pomáhat lidem.

Znáš někoho, kdo tam bude s tebou?

Ne, nikoho tam neznám, ale na přijímačkách jsem se s jednou holkou seznámila.

Jaký je tvůj nejoblíbenější film?

Hvězdy nám nepřály. Ten mě spolehlivě dojme.

Co tě nejvíce rozesměje?

Společné chvíle s kamarády.

Jak si představuješ ideální večer?

S někým, koho mám ráda.

Jak si představuješ ideální dovolenou?

Na Bali. Tam bych se chtěla podívat.

k zabavení.

Na jaký zážitek spjatý s naší školou nejraději vzpomínáš?

Sejce, kde jsme byli s naší úžasnou třídou.

Jsme ve vesmíru sami?

Copak já vím?

Provozuješ nějaký sport, pokud ano, jaký?

Já žádný neprovozují, žádný mě nebaví.

Co máš na světě nejraději?

Dobré jídlo... Například tatarák apod.

Soukromé archivy.

Ondřej Sůsa

Sportuješ?

Poslední dobou trénuji jízdu na pennyboardu.

Co se ti nejvíce líbí na naší škole?

Tolerance učitelů. A mám tu svoje kamarády.

Na co se letos nejvíce těšíš?

Na prázdniny a novou školu. A na to, že budu mít doma větší svobodu a budu moci podnikat například výlety do Prahy.

Na jaký životní zážitek nejraději vzpomínáš?

Na rodinný výlet do Itálie. S přáteli mých rodičů byla legrace.

Co na světě nejvíce nesnášíš?

Lhaní a falešné lidi.

Kdybys políbila žábu a ona se proměnila v prince, jak by vypadal a jaký by byl?

Vypadal by jako Shawn Mendes a trochu jako Nick Robinson. Byl by milý, hodný, romantický, galantní.

Co považuješ za svůj dosavadní největší úspěch?

Zvládnutí přijímacích zkoušek na střední školu.

Kdybys na pustém ostrově mohla mít jen jedno hudební album, které by to bylo?

Něco od Milion+.

Kdybys nebyla zdravotní sestřičkou, co bys chtěla dělat?

Byla bych Královnou Kateřinou Victorií a vládla bych Kanadě.

Co je nejhlupejší věc, kterou lidstvo dělá?

Ničí planetu a znečišťuje ji odpadky.

Jsme ve vesmíru sami?

Rozhodně ne.

Bude se ti stýskat po Kuchtíkovi?

(směje se) Ano. Jelikož jsem byla hlavní hvězdou příběhu, tak ano.

Jakou nejlepší knihu jsi v životě četla?

Moc nečtu, ale nejvíce se mi líbila kniha Za horou smrti od Hilde Hagerupové. Je to žánr fantasy.

Uveď svůj Top 5 nejoblíbenějších skladeb:

- 1) Milion+: Bude líp
- 2) Milion+: Hulila, hulila
- 3) Milion+: Kokalero
- 4) Shawn Mendes: If I Can't Have You
- 5) PTK: Nemluv na mě

Skřítek Kuchtík: Poslední sbohem

Kateřina seděla u ohně, tiskla si k srdci svého plyšového jednorozce a přemýšlela nad vším, co se stalo. Dali jí za úkol zjistit, co se děje ve školní kuchyni, a ona zjistila, že je to vše mnohem záhadnější, než to na první pohled vypadá. Našla Skřítku Kuchtíka, který se svým věrným potkanem pomáhal ve škole, doteď z neznámého důvodu. Snažila se je chytit, běžela školou a propadla se jakousi dírou do magického světa. Moment, ona není na Zemi?

Cukla sebou, vstala z klády a skřítek se probudil, „Čo še žaše děje?“ Kateřina se na něj podívala se strachem v očích. „Kde to jsem? Proč tu jsem?“ zeptala s vystrašeně. „Jši tam, kde by chcelo být špoušta lidí. Jši na místě, které je plné kouzel a magie. Jši doma, mezi námi.“ Odpověděl unaveně Kuchtík. „Ale, ale, já... Chci domů!“ rozplakala se blondatá dívka. A tu k ní přiběhl potkánek: „Pojď, vše ti ukážu a vysvětlím.“

Kuchtík, potkánek a Kateřina s jednorozcem v náručí šli bok po boku skrz neuvěřitelný les. Byl tak nádherný. Všude rostlo kapradí, tráva, poletovaly tu světlušky a zpívali ptáčci. V dáli bylo možné zahlédnout jelena a dvě laně, lišku s hrajícími si liščaty, nebo agresivního jezevce, který měl vystrčený čumák z nory a vrčel na jedno zatoulané lišče. Byla tu taková pohoda. V tom si vzal slovo potkánek:

„Vítej ve skrytém světě. Před lety jsme byli ve stejném světě, ale tito tvorové se cítili ohroženi, a tak se naše světy rozdělily. Draci, grifové, fénixové nebo jednorozci, to není výmysl, všichni tu žijí! Já s Kuchtíkem jsme se sem také přestěhovali, těsně po válce. Chtěli jsme v klidu a míru dožít, zde na tomto magickém místě. Ovšem Kuchtík dostal zprávu, že ve vaší škole je předmět z našeho světa, předmět, který se musí dostat zpět!“ Dokončil svůj monolog potkánek a pohlédl do očí Kateřiny.

„To je sice hezké, ale já chci domů! Počkat, předmět z vašeho světa? No ovšem... Jednorozec, přišli jste si pro něj! Vždyť je to jenom hračka!“ Odpověděla Kateřina zmateně. Potkánek řekl cosi v podivném jazyce a jednorozec, kterého držela Kat, mrknul. Blondatá dobrodružka ho s leknutím upustila a on se praštil do hlavy. Začal se hýbat a lehounce řehtal. „Hej, dávej bacha! Ublížíš mu!“ zahulákal potkánek a přiběhl k jednorozci spolu s Kuchtíkem, který malého tvorečka objal. „On, o-o-on... žije...“ řekla vylekaná Kateřina.

„Víš, toto místo mu dává jakousi energii, díky které ožil. Ňuňisek je tady doma, je tu mezi svýma. Chtěli jsme ho dovést domů.“ Pověděl potkan a sledoval jednorozce, který se rozhlížel všude kolem. „Takže, takže... On tady zůstane?“ Zeptala se bloncka, na což Kuchtík zareagoval: „Malý jednorozec žde žůštane, můžeš se rozloučit.“

Kateřina si klekla k malému jednorozci. V tu chvíli se za ní objevily dřevěné dveře, které zřejmě vedou na Zemi. „Víš, drahý,“ řekla Kateřina a po tváři jí začaly téct slzy, „chápu, že sem patříš, je to tvůj domov. Mám tě ráda, Ňuňale.“ Objala jednorozce a on jí. Milovala toho malého poníka, se kterým má ty nejlepší vzpomínky. Nenáviděla loučení. Vstala ze země, zamířila ke dveřím a snažila se neplakat, to bylo ovšem nemožné, protože ztratila svého nejbližšího přítele. Naposledy se otočila, „Sbohem, přátelé.“ Otevřela dveře a vyšla ven.

Z ničeho nic se objevila na chodbě. Tuto chodbu poznávala, chodila po ní devět let, je to chodba, která vede na prvním podlaží základní školy, na které studuje. Je zpátky doma.

Seriál

Další hodinu mediální výchovy se jí všichni ptali, co zjistila. Ona nám povyprávěla celý Kuchtíkův příběh, celé to dobrodružství, abychom se o něj mohli podělit s vámi, abyste nezapomněli, že magická zvířata žijí mezi námi a kdykoliv se nám mohou zjevit.

(Křivé rámečky jsou záměr!)

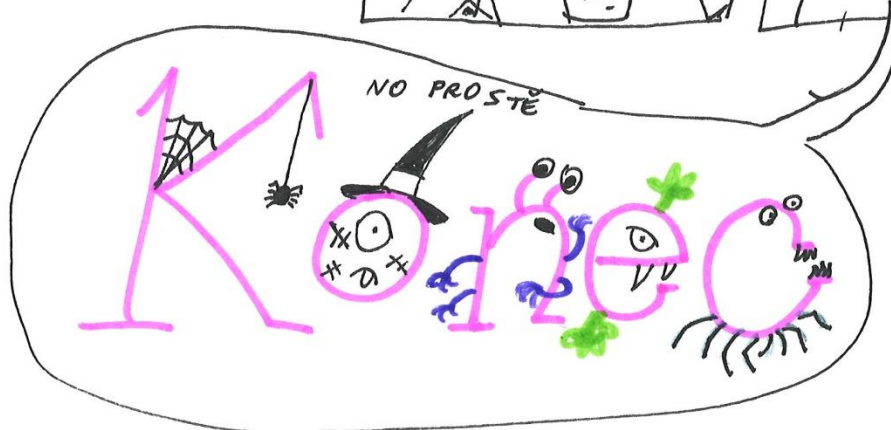

STRAŠIDLA

MARTIN KREJČA

Z ČINŽÁKU

Pěší výlet 25. 4. 2019

Jan Kopecký

Dne 25. 4. 2019 jsme šli pěší výlet kolem potoka Musík. Vyšli jsme u školy Chlum a šli jsme po červeně vyznačené turistické stezce. Až k cestě na Hrazany jsme šli převážně do kopce a po rovině. Šli jsme přes brody až do zátoky, kde se vlévá Musík do Vltavy. Pak jsme šli do kopce a vyšli sem pod hotelem Hrazany. Prošli jsme přes louku na silnici a po ní jsme vyšli až na rozhlednu u hotelu. Poté jsme se vydali po silnici zpátky ke škole, ke které jsme dorazili asi v 11:20. Já jsem si výlet docela užil, jen mě trochu bolely nohy, jak jsme šli do velmi prudkého kopce.

Martin Peterka

Dne 25. dubna jsme šli s celým druhým stupněm na procházku. Vyšli jsme něco po osmé ranní od školy a přišli jsme zpět v cca 11:15. Šli jsme přes Chlum kolem lihovaru na Pazderny a přes brody, kterých bylo celkem asi sedm, přes některé jsme museli i skákat, protože tam nebyly lávky, když jsme se vypravili dále, tak jsme šli chvíli podél řeky Vltavy, do které teče potok Musík. I když já jsem věděl, kam tato cesta vede, tak jsme stejně s paní učitelkami koukali na červené a modré turistické značky. Po dlouhém kopci, ve kterém jsme si dali asi tři přestávky, jsme nakonec vylezli na Hrazanech a potom jsme šli k hotelu Hrazany, u kterého jsme strávili asi půl hodiny a dívali jsme se shora na vesničku Kopyníky a na Živohošť, které obtéká řeka Vltava. Potom jsme se vypravili normálně po silnici směrem do vesnice Ždár, pak jsme zabočili zpět do vesnice Pazderny, protože paní učitelky se s námi bály jít po silnici na Novou Ves, a potom jsme výjimečně došli v dobrém stavu zpět do školy. Celkem jsme ušli asi kolem 11 kilometrů. Mně se tento pěší výlet moc líbil a nedělalo by mi problém, kdyby takových výletů bylo více, sice mě bolí levý kotník, protože jsem si ho včera doma zvrknul, když jsem skočil na kámen, ale důležité pro mě je, že jsem to s tou bolavou nohou vůbec došel. Jinak jsem si tento výlet moc užil.

Habaďůra

Dne 3. května zhlédli žáci osmého a devátého ročníku divadelní představení Habaďůra v příbramském divadle Antonína Dvořáka. Otiskujeme recenzi Elišky Soukupové.

Divadelní představení Habaďůra je komedie nacvičená pod režii Milana Schybala. V hlavní roli Erica Swana, který využíval sociální dávky, si zahrál Jan Konečný, jeho manželku Lindu Swanovou ztvárnila Ivana Krmíčková a roli Normana Bassetta se chopil Filip Muller. Eric Swan přišel před dvěma lety o práci, v té době mu přišel formulář ze systému sociálních dávek s dotazem, má-li nějakého podnájemníka, on napsal, že ano a přišly mu peníze spolu s dalším formulářem, tentokrát s otázkou, jsou-li všichni zdraví, odpověděl „ne“ a dostal další peníze, takhle to pokračovalo stále dál. Až jednoho dne se u jeho dveří objevil kontrolor, který chtěl podepsat nějakou smlouvu od jednoho z jeho vymyšlených nájemníků, a tak se začal vylouvat, přetvařovat, a dokonce přemluvil svého jediného pravého podnájemníka Normana Bassetta, aby hrál tuto habaďůru s ním. Postupně začali přicházet další pracovníci z různých úřadů, a tak se děj čím dál tím víc zamotával. Když se nakonec všechno provalilo, uvážili inspektoři, že kdyby Erica Swana zavřeli do vězení, mělo by to neblahé následky i na celý systém sociálních dávek, a tak ho zaměstnali, aby odhaloval podobné podvody jako ten, jehož se sám dopustil.

Představení samo o sobě nebylo nejhorší, ale nepatří ani mezi ty nejlepší. Děj byl hodně zamotaný a zhruba od první poloviny, jsem věděla, co se stane dál. Stále přicházely nějaké nové postavy, které nebyly vůbec podstatné a měly za úkol pouze natáhnout a ještě více zkomplikovat hru. Herecký výkon byl ovšem moc dobrý. Zapamatovat si všechna jména a z kterých dveří máte zrovna v ten moment vylézt, to muselo to být velice těžké a samotné nacvičení muselo zabrat hodně času. Nakonec jsem si celé představení celkem užila a pobavila jsem se u něj.

Kateřina Danielová

Anketa

Anketa o Anglii

Po velikonocích se naše škola vydala do zahraničí, a to konkrétně do Anglie. Jeli jsme od školy přes Německo, Belgie a poté trajektem z francouzského Calais až do anglického Doveru. Cesta byla úmorná, ale zábavná, a trvala zhruba 20,5 hodiny. Navštívili jsme města Brighton, Plymouth, Hastings a Londýn. Celou dobu nás prováděla „milá“ paní průvodkyně ze Slovenska. Rozšířili jsme si lingvistické obzory a nyní už víme, co jsou raňajky, topánky, žuvačky, co znamená cikat a zubná kefka. Bydleli jsme v hostitelských rodinách poblíž Brightonu, kde jsme byli ubytovaní po 2 až 4 studentech. V hostitelských rodinách jsme měli snídani a večere, ale obědy nám dali ve formě balíčku na cesty. Počasí bylo na Anglii až moc hezké.

1. Co se ti v Anglii nejvíc líbilo?
2. Jaký je tvůj nejužitečnější zážitek/hláška z Anglie?
3. Jaký je tvůj nejpříjemnější zážitek z hostitelské rodiny?
4. Jaký je tvůj nejhorší zážitek z hostitelské rodiny?
5. Jaké jídlo ti v Anglii nejvíc chutnalo?
6. Co říkáš na školu, která s námi jela?

Eliška Soukupová, 8. ročník

1. Beachy Head a Seven Sisters.
2. Pokus o to udělat z holubů kanibaly a Fandovy hlášky.
3. Když mi pochválili angličtinu.
4. Žádný nemám.
5. Apple pie
6. Jsou fajn, doufám, že společně někam pojedeme, je s nimi sranda.

Adéla Tatková, 8. ročník

1. Útesy Seven Sisters a Beachy Head.
2. Nevím
3. Extrémně měkké postele.
4. Žádný.
5. Nějaká vaječná pomazánka s plackou z těsta.
6. Byli fajn.

Martin Petřina, 8. ročník

1. Hastings
2. Šmudlíky, budlíky.
3. Kočičky.
4. Mluvil jsem do zrcadla pod dojmem, že mluvím na Melissu. Mluvil jsem na odraz.
5. Octové brambůrky.
6. Blázniví blbečci, s depresemi a šílenými nápady. Avšak byli fajn.

Matyáš Fiala, 9. ročník

1. Pašerácké jeskyně.
2. Když jsem si v nejstudenější den oblékl kraťasy.
3. Když Martin pozdravil dobré ráno místo dobrý večer.
4. Nic.
5. Makarony.
6. Zábavná banda.

Tereza Mrvecová, 8. ročník

1. Úplně vše, hlavně venkov.
2. Asi na pláži, s holkama byla sranda.
3. Pobyt byl příjemný.
4. Asi první ráno, to jsme hodně zmatkovali.
5. Fish and Chips
6. Nevím. Moc jsem se s ní nebavila.

Simona Spilková, 8. ročník

1. Všechno, protože mám tu zemi celkově ráda.
2. Když se mě jedna z těch paní zeptala, jestli chci přidat a já jí nerozuměla a musela jsem ji nějak vysvětlit, že ne.
3. Když jsem vymyslela strašně dlouhou větu a ona se smála 😊
4. Žádný není.
5. Fish and Chips
6. Moc jsem se s nimi nebavila, takže nic moc.

Zuzana Chudárková, 8. ročník

1. Město Hastings a útesy Seven Sisters.
2. Nevím.
3. Celkově se mi tam líbilo.
4. Asi žádný.
5. Asi Fish and Chips.
6. Byli v pohodě.

Tereza Hurtíková, 9. ročník

1. Útesy Seven Sisters.
2. Cesta autobusem byla jedna velká zábava.
3. Seznámení s dětmi našich náhradních rodičů.
4. Když jsme řekly „papoušek“ německy a způsobily nedorozumění.
5. Fish and Chips.
6. Jsou fajn.

Příspěvky prvního stupně

Marky Maletych, 8. ročník

1. Památky, hlavně London Eye, a cesta autobusem.
2. Jak Martin mluvil na odraz v zrcadle.
3. Kočičky.
4. Nic.
5. Špagety.
6. Byla s nimi zábava.

David Hanáček, 8. ročník

1. London Eye a celý Londýn.
2. Jak Radka Čandu napadl racek.
3. Přivítání
4. Nic.
5. Všechno bylo dobré.
6. Dobrý. Byla sranda.

Třetáci píší o zvířatech

Vali, Mája a Bláža

Žralok bílý

Žralok bílý (*carcharodon carcharias*), či velký bílý žralok, dříve často nazývaný Žralok lidožravý, je žralok z čeledi lamnovitých, vyskytující se většinou v pobřežních vodách. Žralok bílý se musí pořád hýbat, aby se ve vodě neudusil. Pohlavně dospělý bývá až po 26 letech a dožívá se i více než 70 let, což z něj činí jednu z nejdéle žijících chrupavčitých paryb. Patří k nejrychlejším žralokům, může nakrátko zrychlit až na 56km v hodině. Jeho pronásledování zesílilo po uvedení úspěšného filmu Čelisti. Živí se především mořskými rybami, savci (zvláště ploutvonožci), ostatními žraloky a v menší míře i plazi a ptáky.

https://www.google.com/search?q=%C5%Beralok+b%C3%AD%C3%BD&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwjKp_Oh27PIAhX78KYKHVifAswQ_AUIDigB&biw=1920&bih=969#imgrc=iuuAirzrEWGm6M:

Otázky:

- 1) Narostou žralokovi i desáté zuby?
- 2) Může žralok bílý dosahovat délky až 7 metrů a hmotnosti více než 3 tuny?
- 3) Myslíte, že žralok bílý (žralok lidožravý) opravdu žere lidi?

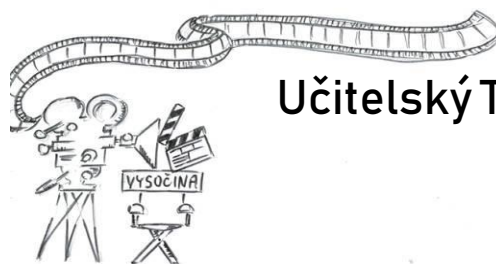
Želvy

Želvy patří mezi plazy. Některé druhy želv žijí v moři, mnoho jich obývá řeky, jezera a rybníky. Samice zahrabává vajíčka do písku. Za dva až tři měsíce se z vajíček vylíhnou malé želvičky, které se prohrabou na povrch a putují do moře. Suchozemské želvy se živí převážně rostlinami a hmyzem. Želví námluvy vypadají tak, že jakmile samec najde samičku, vráží do ní a kouše ji do nohou.

Otázky:

- 1) Můžou mít želvy červenou barvu krunýře?
- 2) Žijí želvy ve skupinkách?
- 3) Za kolik měsíců se vylíhnou želví vajíčka?

Tereza Hurtíková

Učitelský TOP 5

FILMY

H. Kadlečková

1. Black Mirror
2. Pelíšky
3. Po čem muži touží
4. Teorie Tygra
5. Most

J. Humhalová

1. Hříšný tanec
2. Pelíšky
3. Na samotě u lesa
4. Koupili jsme zoo
5. Kamarád taky rád

B. Kadeřábková

1. Dynastie Nováků
2. Cesta do hlubin študákovy duše
3. Sanitka
4. Copak je to za vojáka
5. Nebe a dudy

O. Sůsa

1. Guy Ritchie: Podfu(c)k
2. Emir Kusturica: Černá kočka, bílý kocour
3. Miloš Forman: Vlasy
4. Miloš Forman: Hoří, má panenko
5. (tým norských režisérů): Utopie – Nejvíc lidí žije v Číně